

מסכת תמורה

פרק ב' משנה א'

יש בקרבות היחיד מה שאין בקרבות האבור, ויש בקרבות הצבור מה שאין בקרבות היחיד. בקרבות היחיד עושים תמייה, וקרבות האבור אינם עושים תמייה. קרבות היחיד נוגאין בזכרים ובנקבות, וקרבות האבור אינם נוגאין אלא בזכרים. קרבות היחיד מיבין באחריותו ובאחריות גסיכיהם, וקרבות האבור אין מיבין לא באחריותו ולא באחריות גסיכיו, אבל מיבין באחריות גסיכיו ממשקרב הזבח. יש בקרבות האבור מה שאין בקרבות היחיד. בקרבות האבור דוחין את השבת ואת הטמאה, וקרבות היחיד אינם דוחים לא את השבת ולא את הטמאה. אמר רבי מאיר, וכלא חבתי כהן גדול ופר يوم הכפורים, קרבון יחיד ודוחין את השבת ואת הטמאה. אלא שאין קבוץ:

